

РАЦІОНАЛЬНА ОРГАНІЗАЦІЯ БІЗНЕС-ПРОЦЕСІВ В УМОВАХ ЕФЕКТИВНОГО ФУНКЦІОНУВАННЯ ВНУТРІШНЬОГО ГОСПОДАРСЬКОГО МЕХАНІЗМУ

Резюме. Досліджено та обґрунтовано об'єктивну необхідність розробки концептуальної моделі раціональної організації бізнес-процесів промислового підприємства на засадах системного підходу з урахуванням дії законів організації. Розроблено ітераційну модель раціональної організації бізнес-процесів промислового підприємства

The summary. Investigational and grounded objective necessity of development of conceptual model of rational organization of biznes-procesiv of industrial enterprise on principles of approach of the systems taking into account the action of laws of organization. The iteration model of rational organization of biznes-procesiv of industrial enterprise is developed.

Ключові слова: бізнес-процес, концептуальна модель, закони організації, інтегративність, ітераційна модель, процесна інфраструктура.

Вступ. Об'єктивна необхідність раціональної організації бізнес-процесів в умовах процесного підходу до управління промисловими підприємствами обумовлена тим, що існуючі наукові розробки не містять конкретних пропозицій щодо принципів структуризації бізнес-процесів, зокрема, на промислових підприємствах, а також детальної технології їх реалізації; відсутні розробки функцій та процедур (операцій), що виконуються у межах бізнес-процесу; не достатньо обґрунтовано зв'язок операцій (процедур) бізнес-процесів із організаційною структурою промислового підприємства; складним є питання визначення кількісних та якісних параметрів бізнес-процесів тощо. Все це знижує якість управління промисловими підприємства та ефективність функціонування їх внутрішнього господарського механізму.

Постановка проблеми. Дослідження спрямоване на вирішення важливого наукового завдання розробки моделі, що забезпечує раціональну організацію бізнес-процесів промислового підприємства на основі системного підходу.

Виклад основного матеріалу. Сутність поняття „організація” у широкому розумінні можна визначити як внутрішню упорядкованість, узгодженість, взаємодію більш чи менш диференційованих і автономних частин цілого, що обумовлена її будовою; як сукупність процесу та дій, що приводять до утворення і удосконалення взаємозв'язку між частинами цілого; як об'єднання людей, які сумісно реалізують деяку програму або ціль та діють на основі визначених процедур і правил [1, С.14]. Організація досліджується у статичі та динаміці. Для виробничих систем організацію у статичі необхідно досліджувати не тільки з точки зору упорядкування стану цілого, важливо не тільки наявність компонентів структури, але і їх зміст. Без оптимізації рівня змістовності та якості компонентів системи неможливо організувати ефективний процес з переробки входів системи (ресурсів) у її вихід (продукцію). Організація виробничих систем у динаміці – це не тільки здійснення процесу заради процесу, а процес заради досягнення цілі системи. Таким чином, організація це процес, функція управління промисловим підприємством як системою на шляху досягнення цілей виробничої системи. Безумовно, таке визначення організації потребує побудови структури, встановлення змісту системи у поєднанні із процесом її функціонування у відповідності до її місії з метою випуску конкурентоспроможної продукції. Процес ефективного функціонування системи передбачає раціональну організацію бізнес-процесів промислового підприємства.

Об'єктивна необхідність організації виникає із того, що виробництво постійно перебуває у стані змін і розвитку, який не може бути хаотичним, оскільки ніколи не приведе до досягнення певного результату і мети діяльності [2, С.11]. Для забезпечення раціональної організації бізнес-процесів промислового підприємства необхідно розробити концептуальну модель, яка віддзеркалюватиме дію законів, що формують і регулюють взаємозв'язки в межах системи, поведінку системи і бізнес-процесів; закономірності, які визначають тенденції взаємодії всіх факторів бізнес-процесу виробництва і виробничої системи, тобто як результат взаємодії різних елементів організації; принципи, які забезпечують розвиток системи, тобто цілеспрямований напрямок системи і її порядок; чинники – як дієві сили, які сприяють або гальмують розвиток системи; механізм – методи, які дозволяють реалізувати дію законів на практиці та форми, що матеріалізують характер прояву законів у виробничій системі.

Концептуальна модель – сукупність якісних залежностей критеріїв оптимальності та обмежень від характеристик оточення, параметрів та змінних величин об'єкту [3, С.39]. Тобто, концептуальна модель визначає, від яких факторів залежить той чи інший показник або виконання умови, але не розкриває кількісний характер цих зв'язків.

Первинною складовою концептуальної моделі промислового підприємства є сукупність законів організації, які досліджено авторами [1-6], що відображають об'єктивні та стійкі зв'язки, які проявляються у природі, суспільстві та у мисленні людини. Динамічні закони проявляють себе через однозначність причинно-наслідкових зв'язків, а статичні – через єдність необхідних та випадкових подій. Механізм дії законів починає ефективно працювати, якщо вони доповнюються закономірностями і принципами, які конкретизують дію законів, відображають певний напрямок їх прояву, а також при дотриманні відповідних умов – впливу зовнішніх і внутрішніх чинників, які можуть стимулювати або гальмувати параметри виробничої системи. Відповідність дії законів організації, закономірностям та принципам їх дії в умовах раціональної організації бізнес-процесів промислового підприємства розроблено та представлено автором у табл. 1. Закономірності віддзеркалюють логіку та послідовність у явищах, які відносяться до певного місця та часу. В основу закономірностей покладено кількісні та якісні залежності між явищами. Принципи ж організації розкривають загальні правила формування системи, що забезпечують її упорядкованість і доцільність функціонування. На нашу думку, саме таке поєднання дії законів, закономірностей та принципів дозволяє всебічно (комплексно) підійти до формування концептуальної моделі раціональної організації бізнес-процесів промислового підприємства.

Таблиця 1

Відповідність дії законів організації, закономірностям і принципам їх дії в умовах раціональної організації бізнес-процесів промислового підприємства

Закони організації	Зміст законів	Закономірності функціонування та розвитку промислового підприємства як системи	Принципи, що забезпечують ефективне функціонування та розвиток промислового підприємства
Закон адаптації	Забезпечує ефект зниження чутливості виробничої системи до впливу факторів зовнішнього середовища	Відповідність організації виробництва та управління промисловим підприємством його цілям, що сформовані згідно методики декомпозиції цілей та функцій промислового підприємства на основі концепції системи	Системний принцип взаємозалежності структури і середовища (система формує і виявляє свої властивості в процесі взаємодії із середовищем і є, при цьому, провідним активним компонентом взаємодії – тобто вона здатна модифікувати себе або зовнішнє середовище таким чином, щоб відновити ефективність (частково або повністю)
Закон пріоритету	Фокусує конкретне в загальному, що дозволяє виділити головні завдання і не розгубитися в потоці хаосу	Відповідність організації бізнес-процесів підсистемам процесної інфраструктури першого та другого рівнів	Системний принцип структурності, тобто можливість опису системи через встановлення її структури (процесна інфраструктура), виявлення способу поділу системи на елементи та взаємодіючі підсистеми та побудова систем управління з

			виділенням тріади: суб'єкт управління, об'єкт управління, виконавчі органи
Закон активності	Передбачає розумний баланс між акумулюванням енергії та її використанням, що проявляється в нагромадженні виробничого потенціалу і ефективній його віддачі	Відповідність форм і методів організації бізнес-процесів рівню розвитку виробничого потенціалу промислового підприємства та здатність протистояти ентропійним тенденціям, тобто здатність до самоорганізації; з іншого боку це закономірність зв'язку складності структури системи із складністю її поведінки (потенційна ефективність)	Системний принцип цілісності властивостей системи, тобто прояв у системі бізнес-процесів нових інтегративних якостей, що не властиві кожному окремому бізнес-процесу та які, в умовах негентропійних тенденцій ведуть до еволюції та розвитку системи Принцип еквіфінальності, тобто здатність на відміну від стану рівноваги, досягати незалежного від часу стану, яке не залежить від вихідних умов системи і визначається виключно параметрами системи
Закон зворотного зв'язку	Трактується ще як закон причин і наслідків. Визначає характер впливу (прямий чи не прямий) і характер віддачі	Відповідність між рівнем організації виробництва і системою управління в умовах дії процесної інфраструктури	Системний принцип „зворотного зв'язку” Р.Беллмана, у відповідності до якого вхідні дії повинні розраховуватись через стан системи у конкретний момент часу
Універсальний закон інерції	Дозволяє стало функціонувати виробничій системі у обраному напрямку за різних умов, детермінувати поведінку і прогнозувати дії системи	Відповідність еволюції форм і методів організації виробництва тенденціям економічного розвитку промислового підприємства	Принципи системного підходу в управлінні підприємством: цілісності; структурності; взаємозалежності структури і середовища; ієрархічності (що є вираженням цілісності системи); „зворотного зв'язку”. Принцип безперервності, тобто динамічність функціонування та розвитку промислового підприємства Принцип комунікативності – єдність із середовищем, що дозволяє перейти до принципу ієрархічної упорядкованості
Закон онтогенезу	Визначає, що кожна	Відповідність форм і	Принцип відносності,

	організація проходить у своєму розвитку наступні фази життєвого циклу: становлення, розквіт, згасання	методів організації бізнес-процесів об'єктивній історичності розвитку системи (промислового підприємства)	тобто система може бути організуючою (при зростанні синергетичного ефекту), нейтральною (синергетичний ефект дорівнює нулю) та дезорганізуючою (синергетичний ефект від'ємний), що залежить від фази його розвитку
Закон єдності аналізу і синтезу	Процеси аналізу доповнюються синтезом	Відповідність форм і методів організації виробництва факторам впливу на економічне зростання та розвиток промислового підприємства	Принцип множинності опису кожної складової бізнес-системи; через принципову складність кожної з них, адекватне пізнання усієї системи вимагає побудови множини різних моделей, кожна з яких описує лише певний аспект

Наукове обґрунтування доцільності такого підходу полягає у наступному. Бізнес-процеси промислового підприємства необхідно досліджувати як складну систему, що постійно розвивається і для удосконалення функціонування якої доцільно використовувати закономірності розвитку складних систем. У першу чергу, необхідно дослідити бізнес-процеси як цілісну систему, яка складається із взаємозалежних елементів, стимулююча дія яких на кінцеві результати виробничої діяльності являє собою системний ефект, що не є простою сумою ефектів окремих елементів. Це означає, що обирати переважну форму господарських відносин із партнерами не можна у відриві від принципів організації виробництва; фінансування; постачання матеріалів, сировини; ціноутворення тощо. При цьому, одночасно слід враховувати об'єктивну дію закономірності комунікативності бізнес-системи (промислового підприємства). Так, бізнес-процеси конкретного підприємства це є елемент системи більш високого рівня – галузевого, регіонального, державного. Ігнорування закономірності комунікативності може привести до прийняття свідомо неефективних, а іноді і нездійснених управлінських рішень.

У процесі побудови моделі раціональної організації бізнес-процесів промислового підприємства необхідно також враховувати дію закономірності інтегративності (цілісності). Ця дія проявляється, перш за все, у процесі розробки стимулів до високої якості та ефективності праці на всіх рівнях виробничої діяльності. Безумовно, модель раціональної організації бізнес-процесів повинна будуватись з урахуванням закономірності ієрархічності, який проявляється в тому, що цілісність системи властива кожному рівню ієрархії. Виходячи із закономірностей розвитку складних систем тенденції взаємодії факторів бізнес процесів і сформульовані принципи, що забезпечують ефективне функціонування і розвиток промислового підприємства.

Зупинимось більш детально на принципі еквіфінальності, значну увагу якому приділено у наукових розробках В.Садовського та Е.Юдіна [7]. Цей принцип віддзеркалює дію закономірності здійсненності системи та обумовлений дією закону „необхідної різноманітності” [5, С.57]. Взаємодія принципів (див. табл. 1) дозволяє розробити модель узгодженості „різноманітності” бізнес-процесів процесної інфраструктури [8], яка є підґрунтям розробки концептуальної моделі забезпечення їх раціональної організації на промисловому підприємстві.

В умовах динаміки цілей виробництва та управління закон необхідної різноманітності У.Р.Ешбі проявляється як необхідність адаптації параметрів системи, що здійснює управління, до мінливого стану цілей виробництва, тобто до зміни його складності („різноманітності” об'єкту управління). Так, здатність органів внутрішньокорпоративного управління (див. рис. 1) змінювати свою внутрішню структуру – організаційну структуру, а також способи дій (функції

та задачі управління) адекватно змінам складності процесу виробництва забезпечить промислому підприємству здатність до самоорганізації, тобто здатність протистояти ентропійним тенденціям. Дослідження глибинних причин самоорганізації показує, що основою досліджуваної закономірності є діалектика частини та цілого у системі, тобто раціональна організація бізнес-процесів забезпечується саме здатністю промислового підприємства (системи) до самоорганізації.

У соціально-економічних системах, таких, як промислові підприємства, закономірність самоорганізації проявляється через дії і вчинки виконавців та керівників виробництва, що спрямовані на зміну форм і методів взаємовідносин один з одним, а також з іншими суб'єктами зовнішнього середовища підприємства.

Спонукальними мотивами учасників змінювати свої способи дій виступають необхідність вирішення виробничих та соціально-економічних проблем і стимули індивідуальної та колективної поведінки. Запропонована модель (рис.1) розкриває порядок узгодження елементів системи комплексного управління організаційною досконалістю на засадах процесного та функціонально-технологічного підходів, необхідний для забезпечення процесу самоорганізації на промисловому підприємстві.

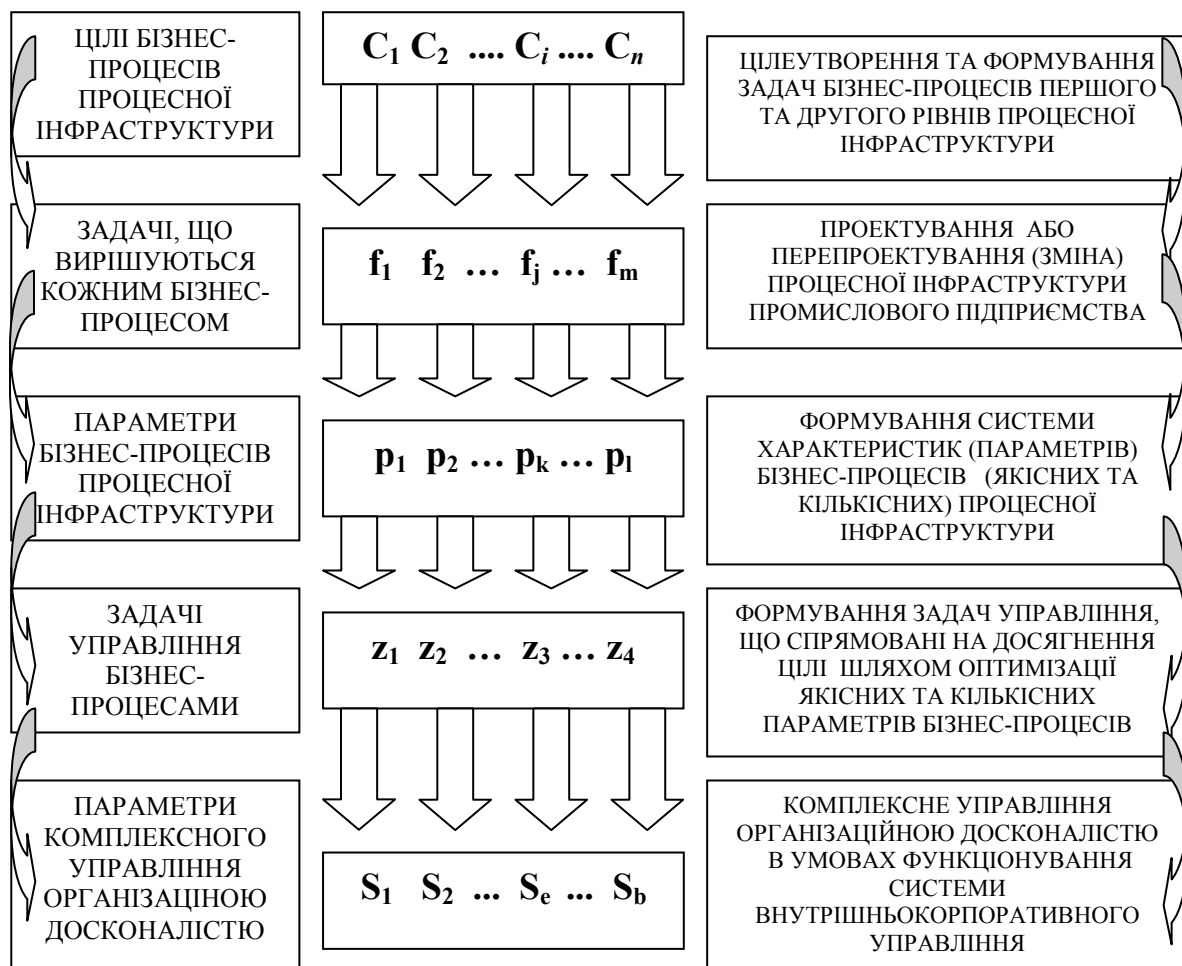

Рис. 1. Концептуальна модель узгодження елементів системи комплексного управління організаційною досконалістю на засадах процесного та функціонально-технологічного підходів.

Необхідність у зміні цілей $\{C_i\}$ підприємства покликане під дією на нього з боку середовища, а також внутрішніми потребами до покращення виробничо-технологічних та соціально-економічних бізнес-процесів. Вимога реалізації знов виникаючих цілей підприємства

(представимо їх різноманітність як R_c) закономірно викликає перший етап самоорганізації – цілеутворення на підприємстві та формулювання нових задач виробництва і управління, які вирішуються шляхом реалізації функцій. На цьому етапі автором пропонуються до використання удосконалені автором методики декомпозиції та структуризації цілей і функцій промислового підприємства, формальним результатом яких є узгодженість цілей і ресурсів, їх забезпечення у розрізі стадій життєвого циклу за рівнями та визначеними напрямками ініціювання цілей [9]. При цьому, склад виробничих ланок може бути змінений у відповідності до задач, що вирішуються на рівні бізнес-процесів процесної інфраструктури $\{f_j\}$.

Різнороманітність R_f задач визначається різноманітністю цілей підприємства R_c ($R_c \rightarrow R_f$) та проявляється у результаті реалізації організаційних процедур проектування або перепроєктування процесної інфраструктури, яка є складовою організаційної структури управління, побудованої на засадах функціонального та процесного підходів. Проектування (адаптація) бізнес-процесів процесної інфраструктури організаційно та документально повинно бути представлено у вигляді комплексу операційних інструкцій, положень, процедур у розрізі кожного бізнес-процесу, які є складовими системи менеджменту якості промислового підприємства та відповідають сучасному стану розвитку виробництва та управління, цілям і задачам виробничої системи, являють собою регламентовані процедури дій керівників та виконавців різних рівнів управління.

Вимога відповідності різноманітності R_p , тобто параметрів бізнес-процесів, різноманітності R_f задач ($R_f \rightarrow R_p$) повинна бути реалізована шляхом розробки системи параметрів бізнес-процесів (якісних та кількісних), які є характеристиками бізнес-процесів та формуються у результаті ретельного обстеження функціонування підрозділів, послідовності виконання бізнес-процесів, документування бізнес-процесів, їх взаємозв'язку, руху інформаційних та матеріальних потоків між бізнес-процесами тощо. За результатами такого обстеження виникає потреба у формулюванні нових задач управління бізнес-процесами та формуванні нових параметрів бізнес-процесів, або уточненні існуючих параметрів. Задачі управління бізнес-процесами та їх склад $\{z_r\}$ може вважатись об'єктивно необхідним в умовах конкретного підприємства у тому випадку, коли, згідно закону У.Р.Ешбі, їх складність („різнороманітність”) R_z буде відповідати різноманітності R_p контрольованих параметрів бізнес-процесів процесної інфраструктури. Безумовно, що у зв'язку зі змінами R_p , що покликані змінами цілей підприємства ($R_c \rightarrow R_f \rightarrow R_p$), необхідно змінювати і склад („різнороманітність”) задач управління. Таким чином, необхідна різноманітність задач управління промисловим підприємством шляхом управління бізнес-процесами, визначається різноманітністю R_p параметрів стану $\{p\}$ окремих бізнес-процесів (елементів управління) $\{a_i\}$ на множину циклів прийняття управлінських рішень:

$$R_z = R_p \times K_z, \quad (1)$$

де $K_z = \bigcup_{\{z_r\}} (A, P, O, C)$ - об'єднання окремих видів робіт з управління у циклі

прийняття рішення (A – аналіз та підготовка даних, необхідних для прийняття рішення; P - вибір рішення на основі альтернатив; O - узгодження, затвердження рішення та організація його виконання; C - контроль за виконанням рішення і оцінка його результативності;

$R_p = \{a_i\} \times \{c_i\} \times \{b_i\}$ - різноманітність об'єкту управління (параметри бізнес-процесів), яка визначається множиною $\{a_i\}$ елементів процесної інфраструктури промислового підприємства; множиною $\{c_i\}$ входів $\{x_i\}$, процесів $\{f_i\}$ та виходів $\{y_i\}$ будь-якого a_i об'єкту

управління ($c_i = \{x_i, f_i, y_i\}$); множиною $\{b_i\}$ показників стану кожного з входів, процесів і виходів a_i об'єкту управління (бізнес-процесу).

Заключним етапом самоорганізації системи вирішення задачі комплексного управління організаційною досконалістю, тобто забезпечення раціональної організації бізнес-процесів. Важливою умовою є виконання вимоги $R_z \rightarrow R_s$, тобто зі змінами різноманітності задач управління необхідно, при комплексному управлінні організаційною досконалістю, забезпечити адекватну різноманітність R_s елементів процесної інфраструктури. Різноманітність комплексної системи управління організаційною досконалістю може бути визначено наступним чином:

$$R_s = V \times S \times E \times I, \quad (2)$$

де V - кількість рівнів управління організаційної структури управління промисловим підприємством, побудованої на засадах функціонального та процесного підходів в умовах функціонування системи внутрішньокорпоративного управління;

S - кількість управлінських ланок організаційної структури управління;

E - кількість управлінців;

I - кількість характеристик інформаційних зв'язків у системі внутрішньокорпоративного управління.

Якщо у системі комплексного управління організаційною досконалістю забезпечується своєчасна реалізація усіх об'єктивно необхідних задач управління, то можна стверджувати, що складність системи управління відповідає складності об'єкту управління (бізнес-процеси процесної інфраструктури), що відповідає закону У.Р. Ешбі, тобто закономірність самоорганізації соціально-економічної системи промислове підприємство проявляється у безперервному узгодженні різноманітності її елементів за моделлю, що представлена на рис. 2, а саме:

$$R_c \rightarrow R_f \rightarrow R_p \rightarrow R_z \rightarrow R_s \quad (3)$$

Дослідження дії закономірності функціонування та розвитку складних систем, а саме закономірності самоорганізації, дозволяє запропонувати модель раціональної організації бізнес-процесів у вигляді безперервної ітераційної циклічної процедури, реалізація якої починається з оцінки рівня ефективності організації бізнес-процесів, встановлення проблем з подальшим переходом на цілеутворення та формування задач, що вирішуються власне бізнес-процесами з метою досягнення бажаних параметрів та задач управління бізнес-процесами з метою досягнення цілі комплексного управління організаційною досконалістю.

В основу моделі раціональної організації бізнес-процесів покладено авторську розробку методики структуризації цілей та функцій промислового підприємства [9], систематизацію та взаємозв'язок внутрішніх факторів впливу на економічне зростання та розвиток промислового підприємства у розрізі стадій „життєвого циклу” [10], процесну інфраструктуру промислового підприємства, організаційну структуру управління, що побудована на засадах функціонального та процесного підходів, а також систему внутрішньокорпоративного управління.

Ефективний механізм раціональної організації бізнес-процесів обов'язково має враховувати фактори впливу на систему, тобто певний інструментарій організації важелів впливу на бізнес-систему. Організація бізнес-процесів протікає у часі, який характеризує динаміку процесу, і відбувається у просторі, якій відображає статику виробничої системи, тобто її структуру і структуру виробничого циклу. Ефективне ж поєднання елементів в часі і просторі забезпечується раціонально побудованою формою організації бізнес-процесів і методами організації. Так формується механізм організації бізнес-процесів, який в різних умовах працює по-різному.

Раціоналізація бізнес-процесів також обов'язково передбачає врахування внутрішнього складу системи: технологічні процеси, особливості формування виробничих потужностей, конструкторські характеристики продукції, технологію її виготовлення, особливості технічної

підготовки виробництва і системи освоєння нової техніки та організацію контролю якості виготовлених виробів тощо.

Тобто, для більш повного та швидкого прогнозування шляхів розвитку промислового підприємства шляхом раціональної організації його бізнес-процесів, важливо дослідити закономірність „потенційної ефективності” Б.С.Флейшмана [11], яка передбачає можливість своєчасної зміни складності („різноманітності”) системи у зв’язку з необхідністю реалізації нових цільових вимог, що обумовлені середовищем. Для соціально-економічних систем, якими є промислові підприємства, важливо визначити момент, коли необхідно „включити” механізм самоорганізації, тобто, якщо існуюча складність системи вже не в змозі вирішити проблеми, а кількість та складність проблем веде до зниження якості (ефективності) функціонування системи з точки зору ступеня реалізації її цілей.

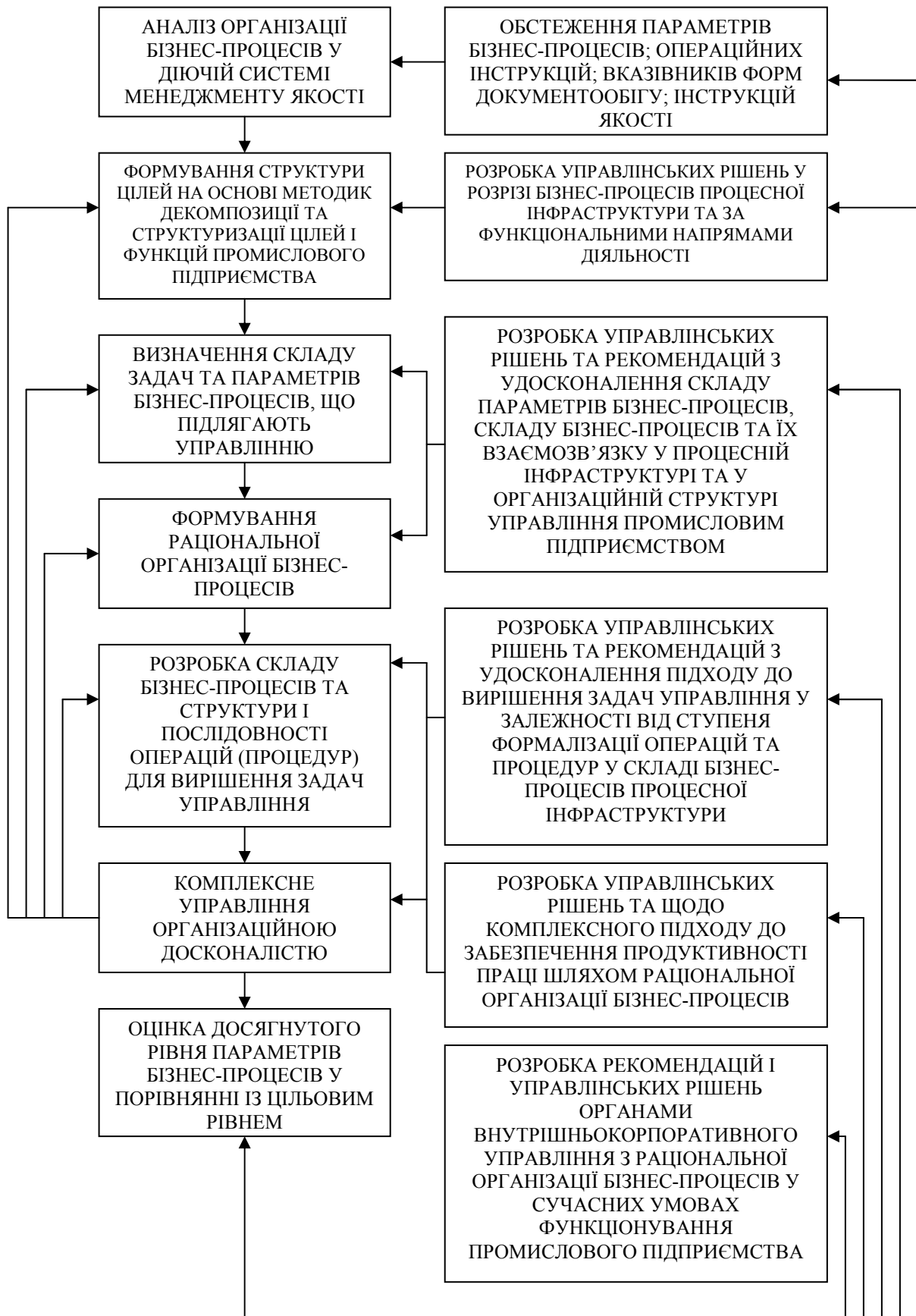

Рис. 2. Ітераційна модель раціональної організації бізнес-процесів промислового підприємства

Якщо задати граничне значення параметрів бізнес-процесів, що відповідає досягненню конкретної цілі, як планове (цільове) на момент певного періоду часу, то фактичний рівень досягнення цілі у даний момент часу можна представити функцією „здійсненності” (показником локальної ефективності). Такий показник може бути представлений наступним відношенням:

$$\Delta K_i = \left(\frac{P_\partial^i}{P_u^i} \right)^\alpha, \quad \alpha = \begin{cases} 1, & \text{якщо } P_\partial^i \leq P_u^i \\ -1, & \text{якщо } P_\partial^i \geq P_u^i \end{cases} \quad (4)$$

де P_∂^i - досягнутий рівень i -го досліджуваного параметру бізнес-процесу;

P_u^i - цільовий рівень i -го досліджуваного параметру бізнес-процесу.

Поріг „здійсненності” системи досягається якщо виконується наступна вимога:

$$\sum_{i=1/I \rightarrow 0} \Delta K_i, \quad i = 1, T, \quad (5)$$

де I - кількість параметрів стану бізнес-процесу.

Таким чином, для множини $\{a_i\}$ елементів процесної інфраструктури (бізнес-процесів першого та другого рівнів), що задано показниками стану $\{c_i\}$, відповідно по входу $\{x_i\}$ бізнес-процесу, власне процесу $\{f_i\}$ і виходу $\{y_i\}$, тобто $(c_i = \{x_i, f_i, y_i\})$, поріг потенційної ефективності може бути оцінений у загальному випадку наступним чином:

$$Y = \left(\sum_c \sum_k \sum_n \sum_i \Delta K_{ink} \right) / I, \quad (6)$$

де Y - рівень потенційної ефективності;

ΔK_{ink} - величина відхилення i -го параметру n -го об'єкту на k -му рівні бізнес-процесу процесної інфраструктури;

k - індекс елементу бізнес-процесу процесної інфраструктури $(k = \overline{1, K})$;

n - індекс об'єкту управління (у межах бізнес-процесу) на k -му рівні бізнес-процесу процесної інфраструктури $(n = \overline{1, N})$;

c - індекс функції об'єкту у межах бізнес-процесу $(c = \overline{1, C})$.

Безумовно, рух системи повинен здійснюватись у напрямку функціоналу, тобто:

$$Y = Y(\Delta K_i) \rightarrow 1, \quad i \in I, \quad (7)$$

де I - кількість контрольованих параметрів стану об'єкту управління (бізнес-процесу), які описують усю множину цілей промислового підприємства.

Положення системи, що відповідає умові $Y < 1$, свідчить про наявність ознак проблем, а відповідно, про необхідність „включення” механізму самоорганізації.

Висновки. Таким чином, підсумовуючи проведені дослідження слід констатувати, що механізм раціональної організації бізнес-процесів промислового підприємства полягає у наступному:

встановленні відповідностей дії законів організації, закономірностям і принципам їх дії в умовах раціональної організації бізнес-процесів промислового підприємства;

дослідженні дії закономірності функціонування та розвитку складних систем, а саме закономірності самоорганізації, що дозволило запропонувати модель раціональної організації бізнес-процесів у вигляді безперервної ітераційної циклічної процедури;

розробці концептуальної моделі узгодження елементів системи комплексного управління організаційною досконалістю на засадах процесного та функціонального підходів в умовах функціонування системи внутрішньокорпоративного управління, що дозволило запропонувати ітераційну модель раціональної організації бізнес-процесів промислового підприємства;

визначення порогу потенційної ефективності, що є сигналом до „включення” механізму самоорганізації, можливо тільки за рахунок розробки системи кількісних та якісних параметрів бізнес-процесів.

Тобто, процес раціональної організації бізнес-процесів промислового підприємства є безперервним, забезпечує комплексне управління організаційною досконалістю та потребує розробки і обґрунтування операційних моделей та параметрів бізнес-процесів, що дозволить приймати виважені управлінські рішення щодо „включення” механізму самоорганізації з метою забезпечення раціональності бізнес-процесів.

Використана література

1. Фатхутдинов Р.А. Организация производства / Фатхутдинов Р.А. – Учебник. М.: ИНФРА-М, 2000. – 672 с. – (Серия Высшее образование”).
2. Петрович Й.М. Організація виробництва / Петрович Й.М., Захарчин Г.М. – Львів: „Магнолія плюс”, 2004. – 400 с.
3. Иозайтис В.С. Экономико-математическое моделирование производственных систем [Учеб. пособие для инженерно-экономич. спец. Вузов] / Иозайтис В.С., Львов Ю.А. – М.: Высш. шк., 1991. – 192 с.
4. Організація виробництва [Навч. посіб.] / В.О. Онищенко, О.В. Редкін, А.С. Старовірець, В.Я. Чевганова. – К.: Лібра, 2003. – 336 с.
5. Бажин И.И. Логистический менеджмент: [компакт-учебник]. / Бажин И.И. – Харьков: Консум, 2005. – 440 с.
6. Мазур И.И. Эффективный менеджмент: [Учеб. пособие для вузов] / Мазур И.И. Шапиро В.Д. Ольдерогге Н.Г. Под общ. ред. И.И.Мазура. – М.: Высшая школа, 2003. – 555 с.
7. Исследование по общей теории систем: Сб. переводов / [Под ред. В.Н.Садовского и Э.Г.Юдина.] – М.: прогресс, 1969. – 520 с.
8. Метеленко Н.Г. Основи формування інфраструктури промислового підприємства / Н.Г.Метеленко (Економіка: проблеми теорії та практики: Зб. наук. Праць). – Дніпропетровськ, ДНУ, 2009. – Випуск 257. Том 1. – С.55-67.
9. Метеленко Н.Г. Підходи до формування стратегії промислового підприємства як цілісної концепції його розвитку/ Метеленко Н.Г (Економіка: проблеми теорії та практики: Зб. наук. праць.)– Дніпропетровськ, ДНУ, 2009. – Випуск 255. Том 2. – С.334-343.
10. Метеленко Н.Г. Систематизація внутрішніх факторів економічного зростання та розвитку промислових підприємств/ Метеленко Н.Г (Економіка: проблеми теорії та практики: Зб. наук. праць.)– Дніпропетровськ, ДНУ, 2009. – Випуск 256. Том 1. – С.100-110.
11. Флейшман Б.С. Элементы теории потенциальной эффективности сложных систем./ Флейшман Б.С. – М.: Сов. радио, 1971. – 225 с.